

Šumický zpravodaj

1/2020

**20. výročí vysvěcení kostela
Narození Panny Marie v Šumicích**

Výstavba nového kostela 1998 – 1999

— Koronavir a stavby roku 2020 —

V jarních měsících roku 2020 prožíváme situaci, na kterou jsme nebyli připraveni. Zprávy o novém virovém respiračním onemocnění, které se objevilo v Číně, nás nechávaly dlouho v klidu. Nebylo to poprvé, že se v Číně objevila zase nějaká viróza označovaná jako SARS (těžký akutní respirační syndrom). Bohužel, koronavirus COVID-19 nezůstal izolován jenom v Číně, rychle se rozšířil do Evropy, Asie a Ameriky. Do poloviny dubna, kdy píše tento článek, zemřelo v České republice 180 těžce nemocných a převážně starých pacientů, kteří se navíc nakazili koronavirem. Ministerstvo zdravotnictví vykazuje tyto zemřelé ve svých statistikách jako oběti koronaviru COVID-19. Už téměř dva měsíce neslyšíme ve zprávách všech médií jiné téma než KORONAVIR, boj s koronavirem, počty nakažených a obětí. Po takové totální mediální masáži bylo velmi těžké pro nevládní experty a epidemiology vystoupit před veřejností s jiným, než vládou prezentovaným názorem. Situace se už ale mění. U produktivní populace a významné části odborné veřejnosti převažuje názor, že se musí celá národní ekonomika co nejdříve rozjet a obnovit, chce-li stát zabránit ekonomické katastrofě s fatálními následky, včetně možných následných ztrát na lidských životech. Musí zase fungovat naplno zdravotnictví, kde byla vládou zastavena neakutní zdravotní a diagnostická péče.

Expertů nás varují, že podobná pandemie jako koronavirus COVID-19, která úplně rozbourala naše životní jistoty, nebyla v dnešním propojeném světě poslední. Je několik důvodů, proč se domnívat, že další koronavirová epidemie v řadě, vznikne zase v Číně. Po zkušenostech letošního roku můžeme navíc očekávat, že souběžně s fyzickým šířením virů po světě se budou šířit i viry virtuální, které dokáží paralyzovat ekonomiku napadeného odvětví stejně dobře, jako skutečný infekční vir. Letošní koronavirová pandemie je nejenom velkým všeobecným tréninkem a zkušeností pro instituce postižených zemí, ale také ukazatelem, která ze světových obchodních velmocí má momentálně navrch. USA a EU v této soutěži zcela selhávají. Tato realita patrně vysvětluje úsměvnou a málo pochopitelnou událost z českého prostředí, kdy nejvyšší vládní garnitura osobně vítala v noci na letišti první letadlo z Číny, které dovezlo zakoupené ochranné zdravotnické pomůcky. Pikantnost celé ceremonie

podtrhují přelepy na čínských krabicích s rouškami a respirátory s českým textem: "KAŽDÁ EPIDEMIE JEDNOU SKONČÍ, ALE ČESKO-ČÍNSKÉ PŘÁTELSTVÍ PŘETRVÁ!"

Nezávisle na současném nouzovém stavu, obec pokračuje s přípravou a realizací staveb roku 2020 podle plánu. Letošní rok jsme zahájili zbouřením části bývalé budovy Jednoty a zbudováním pevného oplocení kolem zahrady RD čp. 33. Tímto krokem byla zahájena příprava staveniště pro nový dvůr a garáže technických služeb. Plánovaný projekt „Rekonstrukce hasičské zbrojnice a stavby technických služeb OÚ“ bude jedním společným objektem. Zde bude umístěno sociální zařízení OÚ a SDH, stávající hasičská zbrojnice, přístavba garáží OÚ a prostor SDH včetně věže na sušení hadic. Na vrcholu věže bude ideální místo pro čapí hnízdo. Bude ale záležet na samotných čápech, zda si takové pěkné hnízdiště vyberou. To není vůbec jisté. Pražský spolek ornitologů společně se společností E.ON a.s. organizují ve Zlínském kraji přestěhování čapích hnízd ze stožárů elektrického vedení. To je také případ čapího hnízda u Pipalového mlýna. Obec souhlasila s přemístěním hnízdiště čápů bílých na pozemek u pánice.

Stavbu 7 bytových jednotek na pozemku č.p. 33 bude provádět stavební společnost STAVBY VANTO s.r.o. z Kunovic. Ta vysoutěžila provádění stavby s cenou 16,5 mil. Kč. Zahájení stavby je duben 2020, plánované dokončení stavby je květen 2021.

V letošním roce plánuje obec otevření 3. třídy MŠ Šumice od 1. září 2020. Tím bude zvýšena kapacita mateřské školy na 72 žáků. Pokud přijme MŠ dítě mladší tří let, musí snížit kapacitu o jedno místo. Praktický příklad redukování kapacity MŠ potom bude například: 10 dětí mladších 3 let a 52 dětí ve věkové kategorii 3 až 6 let. Navštěvování MŠ je poslední rok u předškoláků povinné. Podali jsme žádost na MF o dotaci, avšak za daných okolností s dotací nepočítáme a provedeme modernizaci MŠ vlastním nákladem 2,2 mil. Kč.

V souvislosti s vystěhováním prostor 3. třídy MŠ probíhají stavební úpravy prostor bývalé prodejny Jednoty v čp. 398 pro umístění obecní

TIRÁŽ

Adresa redakce: Šumický zpravodaj, Obecní úřad Šumice, Šumice 400, 687 31 Email na redakci: zpravodaj@sumice.cz

Redakční rada: Lubomír Borýšek, Josef Jančář, Jitka Zahálková, Ondřej Kalous **Titulní strana:** Autor Ondřej Kalous

Sazba a grafická úprava: Lubomír Borýšek **Vydavatel:** Obec Šumice, Šumice 400, IČ: 00291404 **Online zpravodaj:** www.sumice.cz

Počet výtisků: 600ks **Četnost vydávání:** občasník **Registrační číslo:** MK ČR E 18329 **Den vydání:** 1. 5. 2020

Obec Šumice neodpovídá za obsah článků. Za ty odpovídá jejich autor. Články neprošli jazykovou korekturou.

Periodický tisk územního samosprávného celku.

knihovny. Stavební úpravy prostor pro obecní knihovnu provádí firma LISONĚK s.r.o., rozpočtový náklad je 1,35 mil. Kč. Termín dokončení je do konce dubna, stěhování knihovny bude probíhat v květnu 2020.

Ministerstvo pro místní rozvoj přidělilo v roce 2020 dotace na opravy místních komunikací neuspokojeným náhradníkům z roku 2019. Obec Šumice obdržela rozhodnutí o přidělení dotace na opravu místní komunikace Kút ve výši 1,2 mil. Kč. Celkový náklad opravy MK je 1,7 mil. Kč. Oprava přílehlého chodníku v Kútě je samostatnou akcí za 1,3 mil. Kč. Máme v plánu provedení opravy chodníků současně s opravou asfaltobetonového povrchu místní komunikace.

Dále jsme naplánovali opravu asfaltobetonového povrchu MK v ulici Za drahou a opravu 950 m² nejvíce poškozeného úseku cyklostezky do Újezdce.

Na opravy místních komunikací jsme naplánovali v roce 2020 částku 5 mil. Kč.

Oprava střešní krytiny včetně zateplení plochých střech KD a části Jednoty byla provedena v únoru.

Na základě žádostí občanů plánujeme provedení základů hrobových míst pro uložení urn.

Věříme, že v letošním roce bude naplněn obecní rozpočet nejen v části plánovaných výdajů, ale zejména v části plánovaných příjmů. Současná ekonomická situace v ČR vyvolaná opatřeními vlády v souvislosti se zabráněním rozšiřování epidemie koronaviru COVID-19 nevěstí příznivou prognózu. Pokud budou signály o nenaplnění příjmové části obecního rozpočtu, budeme muset výdajovou část přiměřeně zredukovat.

Josef Jančář, starosta obce

Místní poplatky pro rok 2020

- odvoz odpadu – 400 Kč/osoba
- kabelová televize – 2040 Kč
- pes 100 Kč, další pes 150 Kč.

Nájemné za hrobové místo pro roky 2020 – 2025:

- dvojhrob 550 Kč
- trojhrob 725 Kč
- hrobka 800 Kč
- urnový hrob 300 Kč.

Splatnost: **30.06.2020**

Poplatky je možné zaplatit v hotovosti na pokladně obecního úřadu nebo bezhotovostním převodem na č.ú. **4722721/0100**, VS uvádějte č.p. Při bezhotovostní platbě si následně vyzvedněte v kanceláři OÚ štítek na popelnici a smlouvu na pronájem hrobového místa.

V případě, kdy užíváte velkou popelnici (240 l) musí být uhrazen poplatek za odpad ve výši min. 2000 Kč/domácnost.

UPOZORNĚNÍ: Od 1.5.2020 jsou opět přijímány hotovostní platby. I přesto je však upřednostňována platba poplatků bankovním převodem.

Děkujeme za pochopení.

oú

Přechod televizního vysílání na normu DVB-T2 se blíží

Obecní kabelová televize přijímá tv signál z pozemních vysílačů. Proto vždy, při novém nastavení tv programů ve vašem televizním přijímači, vyberte a zvolte z nabídky ANTÉNA, KABEL, SATELIT variantu „ANTÉNA“.

Od **31.května 2020** přechází Zlínský kraj na novou vysílací normu DBV-T2.

Účastníci obecní kabelové televize musí pro příjem signálu v normě DBV-T2 vlastnit novější televizor, který už je pro příjem **DBV-T2** vybaven. Tuto vybavenost zjistíte v technickém popisu Vašeho televizoru.

Další možností je koupě DVB-T2 set-top boxu, který se svou stávající TV propojíte.

Výše uvedené se týká všech příjemců pozemního tv signálu, přes antény.

Netýká se digitálního vysílání, které přijímáte satelitem.

Důvodem přechodu na normu DBV-T2 je celosvětový rozvoj digitálních technologií, včetně mobilních telefonů. Tato zařízení potřebují široké vysílací pásmo, které se celosvětově rozšířilo na úkor frekvencí pro tv vysílání. Možná bude přepojování pozemního vysílání na novou normu z důvodů koronavirové krize zpožděno, nedá se na to ale spolehnout.

oú

My a pandemie

Nebojte, nebudu vás zatěžovat statistikami, případně omezeními, která se na nás řítí ze všech sdělovacích prostředků. Můj pohled na tuto dobu bude trochu jiný.

Máme to štěstí, že žijeme na vesnici a jaro nám připravuje spoustu zábavy. S příchodem teplejšího počasí začínají práce na údržbě našeho okolí. Začíná to ořezem stromů, nátěrem kmenů vápnem, vyhrabováním tráv, přípravou záhonů, sázením brambor, zeleniny, výsadbou a přípravou truhlíků s květinami.

Jako jedna z mála obcí jsme nechali otevřen sběrný dvůr a tak lidi, při dostatku času, začali s masivním úklidem svých domovů, údržbou okolí a tak se dostalo na věci, na které nebyl léta čas. Spousta lidí začala více jezdit s dětmi, ale i bez nich, na kole, bruslích a co je najednou běžců. Lidé chodí do přírody a pěšky. Tyto aktivity jsou mnohokrát větší než v době normální. Rodiny jsou více pospolu a nějakou zábavu si vymyslí.

Večer padáme unaveni z této bohuželé činnosti do postele a tak třeba nestihneme ani večerní zprávy a nemusíme být ve stresu. Jediné zahrádky, které zůstaly prázdné, jsou s občerstvením. Nebojte, snad se dočkáte a budeme zalévat nejen zeleninu. Možná budeme víc samostatní se zeleninou a nebudou nám ji vozit z Itálie nebo ze Španělska, tam mají teď jiné starosti, i když na venkově, kdo ví? Chodíme netrpělivě kontrolovat stav květenství na našich ovocných stromech, snad něco zůstalo a na podzim bude zase co dělat.

Důležité je v této době přežít bez kultury, kostela, oslav a společenských akcí a bez zbytečného stresu, přehodit na pomalejší rychlostní stupeň a užívat si radostí, které jsou dostupné. Do tohoto počínání vám všem přeji hodně zdraví, rodinné pohody a zdraví.

„Šak, snáď nás tá potvora nepřemože.“

Václav Marek

V době pandemie jsou obecní a školní zaměstnankyně využívány i na údržbu veřejných ploch

Šumice šily roušky

Vláda ČR v souvislosti s prokázáním výskytu koronaviru na území ČR vyhlásila 12. března 2020 nouzový stav, po kterém následovalo jedno krizové opatření za druhým. Od 19. března o 0:00 hodin vláda ČR zakázala všem osobám pohyb a pobyt na všech místech mimo bydliště, bez ochranných prostředků dýchacích cest (nos, ústa), které brání šíření kapének. V době, kdy vláda vyhlásila uvedený zákaz, byl na trhu naprostý nedostatek ochranných pomůcek pro veřejnost. To vláda neřešila. Prioritu a nárok na ochranné pomůcky měla samozřejmě zdravotnická zařízení, kde jich byl také nedostatek.

Prakticky „celá republika“ začala šít podomácku ochranné roušky. K obyvatelstvu se přidaly profesionální šicí dílny a tak byla ve státě okamžitě zmobilizována neuvěřitelně velká výrobní kapacita, která zásobovala i zdravotnická zařízení, včetně nemocnic. Vláda zareagovala povolením prodeje zboží v textilních galanteriích, které předtím svým nařízením uzavřela.

Také naše obec se zapojila do šití roušek. Z iniciativy zaměstnankyň obecního úřadu, Marie Tlachové a Blanky Hrubošové, vznikla v přísálsí KD šicí dílna. Sestavu doplnila Jitka Slámečková a Jana Zlatníková. Ušité roušky byly distribuovány obyvatelům přes místní lékárnou. 310 ks roušek bylo dodáno do Domova pro seniory v Nezdenicích.

Dalším výrobcem a dodavatelem ochranných roušek pro Nemocnici v Uherském Hradišti byly ženy z místní organizace Červeného kříže. O této iniciativě píše předsedkyně MO ČČK paní Anna Kutnarová na jiném místě zpravodaje. Další šikovné ženy ze Šumic šily roušky nejenom pro sebe, ale také pro své sousedy a přátele. Některé své ušité přebytky nosily do místní lékárně, pro ostatní obyvatele.

Dnes je v místní lékárně ochranných pomůcek dostatek. K dispozici jsou ochranné náustní roušky, respirátory, rukavice, desinfekční prostředky, antivirové gely apod.

V souvislosti s „rouškovou iniciativou“ musím ještě zmínit pana Bui Viet Hieu, který nabídl obci Šumice zdarma ochranné roušky. Pan Hieu bude pravděpodobně novým šumickým občanem, kupuje zde nemovitost. Má v plánu otevřít v Šumicích smíšenou prodejnu potravin, hraček a domácích potřeb.

Všem těm, kteří se podíleli na šití a distribuci ochranných roušek v Šumicích, patří naše poděkování.

Josef Jančář, starosta obce

Novinky v obecním muzeu

Pod vedením nové správkyně Obecního muzea Šumice, paní Jany Živnéřové, se rodí nové expozice v obou objektech, jak v muzeu Na poště č.p. 100, tak v Hasoňově chalupě č.p. 102. Paní Janě Živnéřové pomáhá při tvorbě nových expozic další externí zaměstnankyně OÚ, paní Eva Bartošová. Část mobiliáře a exponátů z muzea Na poště byla přestěhována do Hasoňovy chalupy. Byla přestěhována expozice řemesel a několik kusů nábytku, kterými byl dovybaven původní byt v chalupě. V uvolněné místnosti, která je větší, bude expozice lidových krojů. Stávající světnice zůstane zachována včetně vybavení a bude sloužit k tématickým

instalacím včetně krojovaných figur. V prostřední malé místnosti bude expozice starých fotografií a jiných dokumentů vztažených k historii naší obce.

Vybavení bytu malorolníka v Hasoňově chalupě je již dokončeno. Část nábytku je z muzea Na poště, část tvoří nové dary od občanů Šumic a část mobiliáře je původní z č.p. 102. Například původní stůl, umístěný v kuchyni, má datování rok 1860. Tak si tohoto stolu Hasoňova rodina vážila, že přečkal až do 80. let 20. století. Občanům, kteří darovali nábytek a jiné předměty do našich muzeí, upřímně děkuji. Darovat obci mnohdy i cenné exponáty je velkorysé osobní gesto. Za všechny nejmenované dárce jmenuji paní Anežku Kozubovou, která darovala nádhernou malovanou truhlu, ta je k vidění v jizbě v Hasoňově chalupě. Seznam exponátů, které do bytu donesla a zapůjčila paní Jana Živnéřová, by byl hodně dlouhý. Mnozí víte o její sběratelské vášni starých věcí. Nyní má Jana Živnéřová neomezenou možnost své sbírky postupně představit veřejnosti.

Velkou mírou přispěl do našeho sbírkového fondu pan František Hřib, vlastník rodinného domu č.p. 143, nyní bytem v Lhotce. Z řady předmětů, které velkoryse daroval do našeho muzea, zmíním unikátní rodinný oltář. Jedná se o objekt 140 x 130 cm, kdy nika ve zdivu je vyzdobena vyzděným lidovým oltářem. Dílo, které vidíte na fotografii, je svým provedením unikátním svědectvím lidového spontánního umění a lidové zbožnosti. Oltář byl ze zdi odsekaný, vyjmutý a sejmutý po částech. Teď ho čeká dlouhá a náročná rekonstrukce. Po rekonstrukci bude umístěn v Hasoňově chalupě, přesné místo se ještě hledá.

Akce plánované v Hasoňově chalupě na jaře letošního roku jsme museli ze známých důvodů zrušit. Byl zrušen velikonoční program se zdobením beránků, který připravovala Jana Živnéřová. Měla již napečeny korpusy beránků, nakonec je musela porozdávat. Další zrušenou akcí byla beseda s malířem Ašotem Arakeljanem a spisovatelem Jiřím Jilíkem. Zrušena musela být i výstava obrazů šumické rodačky, paní Marie Novotné z Uherského Brodu. Besedu a výstavu zorganizujeme v jiném termínu.

Opakovaně připomínám šumickým spolkům provozujících kulturu, že v Hasoňově chalupě je možné pořádat přiměřeně velké kulturní akce. Využijte toho jako pořadatelé, krásné prostředí se přímo nabízí.

Josef Jančář

Víkend otevřených památkových domků

I letos připravuje Region Slovácko akci s názvem „VÍKEND OTEVŘENÝCH PAMÁTKOVÝCH DOMKŮ NA UHERSKOHRADIŠTSKU A UHERSKOBRODSKU“, která pravděpodobně proběhne ve dnech 27. a 28. června 2020.

Památkové domky, objekty lidového stavitelství a regionální muzea budou veřejnosti zpřístupněny od 9 do 17 hod. s podmínkou dodržení bezpečnostních hygienických opatření.

V rámci naší obce bude zpřístupněno Šumické muzeum na č.p. 100, Hasoňova chalupa č.p. 102 a Trchalíkova usedlost č.p. 210.

Pro bližší informace sledujte <http://www.slovacko.cz>.

20. výročí vysvěcení kostela — Narození Panny Marie v Šumicích —

Vážení občané naší šumické farnosti,

letos prožije naše obec a farnost kulaté výročí posvěcení farního kostela. Výročí není až tak velké, protože uběhlo jenom dvacet let, ale věřím, že pro nás všechny je moc důležité. V první řadě chceme všichni poděkovat Pánu Bohu za Jeho požehnání při stavbě nového chrámu. Zajisté je třeba Bohu poděkovat, že do farnosti přišel v roce 1995 P. Vincenc Svák. Tím se jen potvrzuje, že Pán Bůh posílá správné lidi na správné místo a ve správný čas. Nebýt zde otce Vincence rovná se neexistence nového kostela. Toto jubileum nás vyzývá k velké vděčnosti otci Vincenci za vše, co vykonal pro obec a farnost Šumice.

Je hezké, že do konce „života“ tohoto šumického kostela, bude vždycky vzpomínáno jméno Vincenc Svák. Někde ve farním archivu jsem našel kratičký článek, který byl zveřejněn v Blesku 27. 6. 2000. Nadpis tohoto článku vypovídá o otci Vincenci všechno: „Tvrdohlavý farář dosáhl svého“. Dále se v článku píše: „Pořádnou dávku odvahy i tvrdohlavosti má v sobě farář Vincenc Svák ze Šumic.“ Ano, takový byl a takový je páter Vincenc. Takže, otče Vincenci, děkujeme Ti za tvou obětavost, tvrdohlavost, nasazení a lásku. Děkujeme.

XX. výročí posvěcení kostela je také příležitostí k poděkování všem občanům, rodákům, zkrátka všem lidem, kteří při stavbě kostela pomohli, ať už finančně, fyzicky či modlitbou. Je to celá řada firem a stovky lidí dobré vůle. Někteří jsou již na věčnosti, ale mnozí jsou mezi námi. Chtěl bych jim poděkovat jménem nás všech. Mnozí strávili při stavbě mnoho

času... obyvatelé Šumic věnovali peníze, svůj čas, a to vše bylo z lásky k Pánu Bohu, všichni chtěli a těšili se na nový kostel.

Za to všechno jsme chtěli společně poděkovat Pánu Bohu 27. června 2020, ale dnes nikdo netuší, zda to bude možné, kvůli situaci, kterou prožíváme. Pokud budou podmínky nepříznivé, jubileum oslavíme u příležitosti hodů.

Před dvaceti lety byl dostavěný kostel, ale víme, že s okamžikem posvěcení kostela neskončila starost o tento chrám... proto děkuji všem, kteří neustále pečujete a zvelebujete tento šumický svatostánek. Kostel není jenom pro kněze, ale je pro všechny, pro každého z vás. Ještě jednou za vše děkuji. Děkuji zvláště těm, kteří se den co den starají o fungování kostela. Pán Bůh zaplať.

Ve farním archivu jsem také našel článek, který připravili věřící u příležitosti posvěcení kostela. Chtěl bych, abychom ho znovu objevili, přečetli a vrátili se tak v duchu do těchto dnů léta Páně 1998–2000.

A ještě na závěr, jak již všichni víte, proběhne v nejbližších dnech výmalba kostela. Zde bych chtěl poděkovat Obci Šumice, zastupitelům za finanční podporu a všem farníkům za finanční dary. Jsem rád, že jsou v naší obci a farnosti lidé, kteří mají tak velkou lásku ke svému kostelu a pomůžou vždycky, když je to zapotřebí. Bůh všem žehnej.

S pozdravem o. Jan Lisowski

Historie a současnost kostela

— Narození Panny Marie v Šumících —

První zmínka o Šumickém kostele je z roku 1526. Koncem 16. století byla farnost v rukou luteránů a jako katolická byla obnovena až v roce 1651. Tehdy k šumické farnosti patřili Újezdec u Luhačovic, Těšov, Polichno a Maršov. Již v této době byl i zasvěcen Narození Panny Marie. V roce 1801 začala přestavba kostela, neboť krov byl v havarijním stavu. V roce 1827 byla oprava dokončena a byla vystavěna dřevěná věž. V roce 1861 hrabě Albrecht z Kounic povolil a finančně podpořil stavbu kamenné věže a prodloužení vstupního prostoru. Věž a střecha byly pokryty břidlicí. V roce 1868 byly na věž instalovány ocelové kotvicové hodiny. V roce 1899 při prudké vichřici byla stržena bání věže. Zničená bání byla nahrazena novou. V roce 1950 se začalo s přípravou stavby nového kostela. Věřící nakoupili velké množství stavebního materiálu, zejména cihel a vápna. Byly vybetonovány mohutné základy kolem presbytáře a sakristie. Současně byla rekonstrukcí farních stodol zbudována dvorana pro dočasné přemístění bohoslužeb.

Z politických důvodů nebyla stavba nového kostela povolena a nakoupený materiál, zejména cihly a vápno byl použit na stavbu kulturního domu a kravínů zakládaného družstva. Dvorana a přilehlé zdravotní středisko byly zestátněny a dány do užívání MNV Šumice pro kulturní a tělovýchovné využití. Z části peněz nashromážděných věřícími pořídil pan farář Josefík nové varhany, zbytek peněz poslal jiným farnostem. Nové varhany mohly být zabudovány do kostela kvůli nízké výšce stropu nad kůrem až po rekonstrukci krovu nad kůrem. Ani díky této úpravě varhany nikdy nemohly zaznít v plné kráse, neboť strop kostela byl o dva metry nižší než prostor nad varhanami. V této podobě, kromě drobných oprav a uprav, zůstal kostel do roku 1972, kdy byla zvýšena věž a současně byly instalovány elektrické hodiny a zvonění.

Po příchodu kněze P. Vincence Sváka do šumické farnosti začaly přípravy na rekonstrukci a rozšíření kostela. Část věřících byla pro zbourání starého kostela a postavení nového, část byla pro rekonstrukci. Ačkoliv původní kostel nebyl registrován jako kulturní památka, památkový úřad trval na zachování původního starobylého klenutého presbytáře a věže. Přesto se P. Vincenc Svák rozhodl presbytář zbourat současně s hlavní lodí kostela. Z původního kostela měla být zachována pouze věž, která pocházela z konce 19. století, proto byla pochycena mikropilotami, aby nebyla narušena její statika po odbourání lodi.

První projekt na rekonstrukci kostela, který vycházel ze zadání zachovat věž a presbytář se sakristií, zhotovil Ing. Arch. Luděk Cahel z Luhačovic. Projekt předpokládal zbudování čtvercového půdorysu nové lodi s křížovou klenbou založenou na čtyřech pylonech vně půdorysu kostela. Střecha lodi měla mít pouze čtyři hluboká úžlabí. Farní rada nakonec od tohoto projektu ustoupila z důvodu komplikovaného řešení stropu, krovu a střechy. Poté P. Svák objednal nový projekt na hlavní loď a presbytář u firmy Lniproj Uh. Hradiště. Projekt statického řešení vypracoval Ing. Jiří Stehno z firmy Atelier 91 s.r.o. Zlín. Později došlo k další úpravě projektu, když byly vypuštěny mezilehlé podpěrné pilíře a celá konstrukce krovu s klenbou byla uložena pouze na obvodových zdech, z toho na jedné zdi pevně a na druhé zdi na válečkovém ložisku.

Následně otec Vincenc Svák rozhodl o demolici věže, aby kostel byl celý nový. Návrh věže vypracoval Ing. arch. Jiří Kolouch z Uherského Brodu, který rovněž pomohl výtvarně přizpůsobit již postavenou loď a presbytář kostela nové věži. Projekt pro změnu stavby vypracovala projekční firma Prodos Uherský Brod. Interiéry kostela projektoval Ing. arch. Václav Vrba. Základní kámen nového kostela posvětil svátý otec Jan Pavel II. při své návštěvě v Praze. Před zahájením demolice byly bohoslužby přemístěny

do farní dvorany a první bohoslužba zde byla sloužena 9.3.1998. Ještě v listopadu téhož roku byly loď a presbytář zastřešeny. Věž byla zbourána v prvních měsících roku 1999. Hrubá stavba věže byla dokončena v srpnu téhož roku. Do bání věže byly uloženy staré písemné dokumenty z let 1861, 1896 a 1964 nalezené v původní bání a současně nové dokumenty z let 1998–1999.

Práce na stavbě pokračovaly zásluhou místních věřících občanů rychlým tempem. Největší zásluhu na stavbě kostela má duchovní správce farnosti P. Vincenc Svák. Ke svým duchovním povinnostem ve farnostech Šumice a Rudice přidal starosti o přípravu stavby, demoliční práce, o vlastní stavbu a veškerý svůj volný čas věnoval práci na stavbě. Velkým dílem zdárnému průběhu stavby přispěl pan František Vaculín čp. 58, který vzal na sebe odpovědnost hlavního stavbyvedoucího i mistra v jedné osobě. Při stavbě prokázal obdivuhodnou trpělivost a pevné nervy. Svou práci vykonával zdarma.

Velkou zásluhu na stavbě má rovněž pan Josef Lisoněk a jeho firma, která dodávala většinu náročných stavebních prací. Na stavbě se dále podílely firmy: Slíva, Šumice, (klempířské práce, rozebrání střechy, pokrývání střechy), Zemaspol, a.s. Uherský Brod (demolice, odvoz sutí, práce jeřábem), MOEL, s.r.o., Šumice (elektroinstalace, hromosvody), Vodo-Topo Horecký, Šumice (rozvody vody, kanalizace, podlahové vytápění), Lubomír Borýsek, Šumice (plynová přípojka, kotelna), Luhostav Luhačovice (lešení, bednění), Stolařství Zvoníček, Štítná nad Vláří (nové části varhan, předsíně, adorační místnost), Dřevomont Šumice – Vratislav Zajíc (nové lavice, repase starých lavic). Výroba nábytku Mobr – Petr Brumovský, Šumice (oltář), Stanislav Šidlo, stolařství Šumice (dřevěné schody) Stanislav Plášek – stolařství Šumice (dřevěné schody), Stunex, s.r.o. Uherský Brod (vnitřní omítky), Tomek – Karel Tomek, Praha (vzduchotechnika), Chedo spol. s r. o. Uherské Hradiště (malby, nátěry), Josef Janíček a Petr Úlek – malířské a natěračské práce, Šumice (nátěry fasády, interiéru), Skloservis s.r.o., Uherský Brod (zasklívání oken), Jan Pospíšil – opravy věžních a starožitných hodin, Šumice (demontáž a nová montáž hodinového stroje), Petr Hříb, Šumice 118, (montáž zvonů), Pert s.r.o., Zlín (piloty), Ingstav, a.s., Opava (mikropiloty pod věží), Těsořství Ambros, Hodonín (dřevěné vazníky krovu), Dřevopol s.r.o., Strážnice (okna, zábradlí kůru, rámy na obrazy), Stolařství Josef Kalus, Čeladná (vstupní dveře), Vitral, Zábřeh na Moravě (barevné vitráže oken), bratři Alois a Jan Kostcovi, Krnov (demontáž a montáž varhan).

Několik šumických spoluobčanů, většinou důchodců, doslova věnovalo veškerý svůj volný čas stavbě kostela. Při některých pracích v případě potřeby vypomáhali i pracovníci obecního úřadu. Obec Šumice rovněž poskytla mechanizaci, dubové dřevo z obecního lesa a částku 700. 000 Kč. Nelze zde vyjmenovat všechny zedníky, tesaře, klempíře a ostatní řemeslníky a dělníky, kteří pracovali po mnoho dní zdarma a za každého počasí. Je nutno vzpomenout i obětavou práci našich žen, jak při stavbě, tak při terénních úpravách a úklidu kostela. Mnoho místních i cizích dárců přispělo svými dary na stavbu tohoto velkého díla. Zásluhou všech těchto dobrých lidí se podařilo zbudovat nový kostel za pouhých 28 měsíců nákladem 6 milionů korun. Všem, dobrodincům, kteří jakýmkoliv darem nebo prací přispěli ke zdanu tohoto díla, vyslovujeme „Pán Bůh zaplat“!

(Článek z farního archivu, z června 2000)

Z farní kroniky

Na obecních webových stránkách: <https://www.sumice.cz/obec-1/historie/kroniky-obce-archiv/> je umístěno přes 20 různých kronik. Také jsou zde dvě farní kroniky. Kronika z období 1857–1906 je oskenována z originálu a tím pádem je v rukopise hůře čitelná. Kronika z období 1906–2015 je už přepsána strojopisem a digitalizována. Zájemci o historii zde mají možnost pátrat nejenom o událostech ve farnosti, ale také o stavebním vývoji šumického farního kostela a stavbě fary. Dalším zdrojem faktů o farnosti je knížka Slovácká obec Šumice z roku 1979. Četbou uvedených pramenů se dozvíme, že ne pokaždé v šumické historii měli farníci k budování farních budov klidný přístup. Například v roce 1798 plánoval farář Václav Kolovrátek postavit novou faru. Sám vykopával základy. Šumičtí muži, včetně purkmistra a fojta, se postavili proti stavbě a odmítli povinnost nádenických prací a dovozu stavebního materiálu. Odpor Šumičanů proti stavbě nové fary přerostl v otevřenou rebelii, kterou musela vrchnost nakonec potlačit vojenskou silou. Poté následovaly tělesné tresty, hlavní rebelové byli odsouzeni ke 12 ranám palicí. Nová fara nakonec postavena nebyla a základy se rozpadly. Farní kostel byl upravován v roce 1801 s výjimkou věže, ta zůstala původní dřevěná. V roce 1820 byl kostel pokryt pálenými taškami z panské cihelny Nedachlebice. Dřevěná věž byla nahrazena zděnou v roce 1858.

Ve zmíněné knížce Slovácká obec Šumice, vydané v roce 1979, jsou hezké ilustrace od šumického rodáka, výtvarníka Miloše Němce. Na straně 67 a 109 jsou kresby šumického kostela, jak asi vypadal s dřevěnou věží v první polovině 19. století. Ve farní kronice je popsána přestavba a rozšíření kostela v letech 1863 až 1867. V roce 1868 byly na kostel umístěny

nové věžní hodiny. Pro ukázkou a ilustraci doby jsem přepsal část zápisu, včetně dobového jazyka a pravopisu. Viz Farní kronika 1857–1906, zápis z roku 1968, strana č. 10:

„Přechazeje na Dějiny kostelní opakuji, že Starý Kostel, který mel dřevjenou věžu na způsob holubníka ve starých hospodářských Dvorech, byl v letech 1863–1864 přepraven, zvišen a prodlužen, a opatřen věžou břídlíci krytou. Na věžu se postavily ocelové kotvicové hodiny leta P. 1868 stavené ve Vsetíně od hodináře Pilečky, naturalisty.

Tyto hodiny mají konstrukci, že mohou po každé čtvrtěhodiny, čtvrtě a hodiny tlúci. Ovšem už byly častěji opravované, taky jeden zdejší zlovolník se pomstil na obci a svavolně hodiny pokrutil a pokazil. S pomsty, že už nejní kostelníkem! – Ulek. „

Poznámka autora: Tento zápis o zlovolníkovi Ulkovi byl zřejmě ve farnosti známý, protože dodatečně, jiným inkoustem bylo nad slovo zlovolník dopísáno celé jméno zlovolníka, Martin Ulek. Pravděpodobně na žádost jiných nositelů příjmení Ulek.

Text: Josef Jančář

Zdroj: knížka Slovácká obec Šumice 1979
farní kronika 1857–1906, Kresby: Miloš Němec
dobové fotografie ze 40. let 20. století: Zdeněk Opluštil

Černí baroni ze Šumic

Pomocné technické prapory (PTP) byly útvary Československé lidové armády, které fungovaly v letech 1950–1954 a sloužily k intervenci a převýchově politicky nespolehlivých osob. Prošlo jimi 40 až 60 tisíc osob, které pracovaly v uranových, hlubinných i povrchových dolech, kamenolomech, na stavbách a tam, kde národní hospodářství potřebovalo levnou pracovní sílu. Výběr mužů k odvodu k PTP byl na základě osobních, sociálních a politických hledisek. Sloužili zde českoslovenští vojáci zahraničních jednotek, duchovní, bývalí příslušníci šlechty, inteligence, továrníci, statkáři, živnostníci, kulaci, kriminálníci... Sloužili beze zbraní a měli černé výložky; proto označení Černí baroni.

Po odsloužení dvouleté prezenční služby byli tito muži většinou ponecháni za trest ještě půl roku na mimořádném vojenském cvičení. Obecně byly pracovní podmínky pětépáků velmi kruté. Nebyl brán zřetel na bezpečnost práce, hygienu, stravu či zdravotní stav mužstva. Pro armádu bylo důležité hlavně plnění norem, jelikož velitelé za ně dostávali příplatky. Materiální zabezpečení jednotek bylo skromné – uniformy často pocházely ze zásob wehrmachtu. Ubytování byli často v nevyhovujících objektech, bez ohledu na ustanovení vojenských řádů. Přesný počet úrazů a úmrtí v útvech PTP není znám, těžká práce v náročných podmínkách a bez velkého zájmu o bezpečnost si často vybírala svou daň.

Vojáci PTP byli za svou práci placeni. Peníze jim ale nebyly vypláceny; 70 – 90 procent jejich platu si ponechávala armáda jako úhradu oblečení, ubytování a stravování. Ze zbytku jim část byla vyplácena a část dávána na

knížku, se kterou voják během služby nemohl disponovat. Tyto skromné úspory stejně pohltila měnová reforma. Vojáci PTP byli jedinými vojáky základní služby, kteří si svou vojenskou povinnost navíc sami zaplatili.

O pomocných technických praporech se roky mlčelo; až v roce 1968 vznikl Svaz PTP a jeho příslušníci byli částečně morálně rehabilitováni. Svaz začal pořádat menší setkání mužů, kteří byli na své černé výložky patřičně hrdí. Úplné rehabilitace se jim pak dostalo až po roce 1989.

S PTP bývají spojovány knihy humoristy Miroslava Švandrlíka – zejména Černí baroni, kteří se stali předlohou stejnojmenného filmu a seriálu.

I v naší obci bylo několik mužů, kteří u těchto útvarů sloužili a tento článek je jim věnován jako vzpomínka. Byli to Vladislav a Oldřich Tlachovi 34, Josef Slíva 43, Josef Šojdr 80, Josef Ptáček 91, Josef Dvořáček 141, Josef Hasoň 169 a František Synčák 374. Zařadil jsem mezi ně i svého otce Josefa Ptáčka, který se narodil v Moravanech u Kyjova a jako syn kulaka byl spolu s bratry odveden k PTP. Jako tesař sloužil na různých stavbách, kde se seznámil s kolegy ze Šumic. Spolu s nimi opustil přes plot kasárna a zajeli na vyhlášený myslivecký ples, který se konal v hospodě u Tlachů. Do Šumic se krátce po ukončení dvouapůlleté služby u PTP v roce 1954 přišel. Letos by se dožil devadesáti let.

Stanislav Ptáček

foto: vlevo Josef Šojdr, vpravo Josef Ptáček, 1952

Dřinky

Letošní rok jsme začali nácvikem nového pásma „Zahradník“, které chtěly děti předvést na Besedě pro důchodce a Jiřikovském báli v Šumicích. I starší děvčata měla na tyto dvě akce nové taneční pásmo. Bohužel situace, která nastala nám nedovolila vystoupení uskutečnit. Doufáme, že Vám budou moci děti zatančit v září na šumických hodech.

Taktéž to bylo s ukončením zimy - „Vynášením Mařeny“ a vítáním jara. Smrtná i Květná neděle byly krásné slunečné a spolu s Vámi by jsme to

jaro hezky přivítali. Nedalo se nic dělat, ale věříme, že jste si ho přivítali po svém.

V loňském roce jsme měli příležitost si zatancovat při stavění máje. Děvčatům se vystupování u májky natolik líbilo, že se moc těšily jak si ho letos zopakují, tak si ho připomeneme pouze ve fotografii.

Přejeme Vám hodně pěkných slunečných dnů a co nejdříve navíděnou

Vaše DŘINKY

Hasiči informují

Letošní rok začal pro náš sbor výroční valnou hromadou. Hlavním bodem této schůze byla volba nového výboru, který si následně zvolil starostu sboru. Někteří starší členové po skončení předešlého volebního období už nechťeli dále zastávat svou funkci ve výboru a tak došlo k celkovému omlazení. V každém případě je těmto členům nutno poděkovat za jejich předešlou práci a popřát novým členům výboru, aby zastávali svůj post minimálně stejně dobře jako jejich předchůdci.

Výbor pro volební období 2020 – 2025 byl zvolen následovně:

Funkce	Jméno a příjmení
Starosta sboru	Michal Uher
Náměstek starosty	Zbyněk Urubčík
Velitel	Josef Boris
Zástupce velitele	Lukáš Ježek
Strojník	Pavel Kokoš
Referent prevence a výchovné činnosti	Jakub Jandouš
Referent prevence a výchovné činnosti	Tereza Jandoušová
Jednatel	Michal Uher
Hospodář	Pavla Tomková
Vedoucí mládeže	Pavel Lekeš
Referent MTZ	Jakub Otruba
Člen výboru	Jaroslav Novák
Člen výboru	Tomáš Zetka
Člen výboru	Josef Šmíd
Předseda KRR	Pavel Hřib
Člen KRR	Jakub Šidlo
Člen KRR	Pavel Man

První letošní akcí pořádanou pro veřejnost byl tradiční Hasičský Ples, který se konal 25. 1. 2020. Novinkou plesu bylo střídání dechové hudby Nivničanka s DJ Trnkou na hlavním sále. Na své si přišli jak milovníci dechovky, tak příznivci modernější hudby. Ani zastánci folklórních písní nepřišli zkrátka, pro ně zahrála v kavárně Peklo cimbálová muzika Korečnica. O kulturní vložku se postarali nejmladší členové sboru se svou scénkou „Skřítkové hasiči“. Dále také vystoupili členové Tanečního

klubu Rokaso z Uherského Hradiště Amálka Koníčková a Filip Mereda, kteří předvedli ukázky společenských tanců. Nemůžeme opomenout ani bohatou tombolu, do které nám příznivci a sponzoři přispěli 123 krásných cen, za což jim ještě jednou velmi děkujeme.

Od 2. května měl odstartovat nový ročník Velké ceny mladých hasičů prvním závodem v Bojkovicích, ale vzhledem k současné situaci se tak nestalo. Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska vydalo na základě Nařízení vlády ČR opatření, které zrušilo konání veškerých závodů plánovaných do 30. 6. 2020. Toto opatření nás donutilo zrušit i hasičské závody pořádané v naší obci. Jsou to závody mladých hasičů O pohár starosty obce Šumice, a také první ročník noční soutěže mužů a žen Memoriál Stanislava Mudráka. Oba závody byly na programu 30. 5. 2020.

Zda bude v letní sezóně otevřen cyklobar, Vám v této chvíli nedokážeme říct. Stejně tak jako nedokážeme říct, jestli se 25. 7. uskuteční plánovaný tradiční Hasičský výlet. O případném otevření cyklobaru a konání tradičního Hasičského výletu Vás budeme informovat na našich webových stránkách.

V tomto roce bychom chtěli pokračovat v budování a rekonstruování našeho hasičského hřiště. Opravy by se měla dočkat původní dřevostavba, která začíná být ve špatném stavu a má už pro naše potřeby nevyhovující rozměr. Proto by mělo dojít k rozšíření původní dřevostavby tak, aby v ní bylo možné uschovat všechny závodní překážky v zimním období.

Michal Uher, starosta SDH Šumice

ČČK informuje

V současné době prožíváme krizovou situaci nouzového stavu z důvodu bezpečnostního opatření následkem nebezpečného šíření koronaviru – Covid 19, který se šíří po celém světě. Všichni jsou zaskočeni nečekanými případy nákazy, který tento vir způsobuje. Uzavřely se obchody, kromě potravin, dále školy, kostely, kina, divadla a všechny veřejné instituce, aby se virus nepřenášel mezi lidmi. Aby se zabránilo virovému onemocnění, museli mít naši občané ze dne na den povinně ochranné roušky, které však nebyly skladem. Lidé si museli poradit sami a tak si na internetu našli návody, jak si doma tuto roušku ušít. Začali se shánět vhodné bavlněné látky, nejlépe z domácích zdrojů, které byly po ruce. Tak jsme si začali šít roušky, abychom pokryli požadavky v rodinách.

Velký nedostatek ochranných roušek pocítila hlavně Uherskohradištská nemocnice pro své ošetřující lékaře a pro svůj zdravotnický personál. Na jejich výzvu okamžitě zareagoval Oblastní spolek ČČK v Uherském

Hradišti, který vyzval své místní skupiny ČČK k aktivní pomoci šití bavlněných roušek. Tato krizová situace vyvolala obrovskou vlnu lidské solidarity a hned na moji výzvu se přihlásilo přes naši MS ČČK v Šumicích 8 žen, které byly ochotné pomoci. Z vlastních zdrojů jsme pro začátek nakoupili plátno a ostatní potřebný materiál, který zdaleka nestačil a tak jsme stříhali plátna z domácího materiálu a improvizovali, jak se dalo. Protože šlo o čas, vyměňovali jsme si vzájemně zkušenosti, jak to všechno urychlit. Velkou pomocí v šití roušek pro nás byla firma paní Ludmily Žufánkové s Tomášem Macků, který s námi ochotně spolupracoval a začal nám plátna stříhat, ba dokonce dodával nám šňůrky a potřebné bílé nitě. Dalším milým překvapením bylo, že paní Žufánková nám dodala do nemocnice 250 ks ušitých bavlněných roušek a tímto přispěním jsme odevzdali do nemocnice v krátkém termínu z naší místní skupiny ČČK 661 ks ušitých bavlněných roušek.

Za tuto nezištnou pomoc a za ochotu pomoci patří velké poděkování nejen paní Ludmile Žufánkové a Tomáši Macků, ale i paní Ludmile Pomykalové, Lence Koníčkové, Ivě Suré, Jarmile Kudelové, Boženě Kaskové, Haně Janíčkové a Anně Kutnarové, které našli v sobě ten pocit, že chtějí někomu pomoci v době, kdy se stará každý sám o sebe. A to není málo. I naše předsedkyně Oblastního spolku ČČK z Uherského Hradiště paní Jarmila Ulmanová děkuje všem statečným ženám, které se zapojily ve svých místních skupinách do šití roušek a tak mohla díky všem obětavým švadlenkám odevzdat do nemocnice v Uherském Hradišti více než 5.000 ks ušitých bavlněných roušek.

Věřím, že tuto složitou situaci pandemie naše společnost zvládne a brzy budeme hrdi na to, co jsme udělali.

Anna Kutnarová
předsedkyně MS ČČK

Rybáři informují

Vážení občané, vážení příznivci Petrova rybářského cechu,

chtěl bych Vás tímto, i v této pro všechny nepříznivé době, seznámit, co jsme jako spolek Rybníkářství Jezera Šumice za 1. čtvrtletí roku 2020 stačili zajistit a uskutečnit.

I za nepříznivé zimy jsme v měsíci lednu a únoru zajistili odlov na dírkách. Připravili jsme program členské schůze, která byla v sobotu 1. února v přísálí kulturního domu za přítomnosti 53 našich členů z celkového počtu 78 členů a za přítomnosti zástupce obce a dalších hostů. Byl projednán plán naší činnosti na rok 2020.

Kromě zajištění násady obsádky rybníků, údržby travnatých a vodních ploch, požeráků, zařízení a materiálu, bychom chtěli ve spolupráci s obecním úřadem odbahnat odkalovací nádrž za 4 rybníkem a opravit požerák z důvodu poškození. Dále bychom chtěli dokončit přístupovou cestu k sociálnímu zařízení, které je zabudováno za 4 rybníkem u altánu zabezpečit místnost na nářadí.

V měsíci lednu a únoru byla svolána brigáda k úklidu poškozeného porostu, úprava přístupových chodníků k sociálnímu zařízení u rybníku č. 1 a přístupového chodníku k hospodářské budově a byla zabudována nádrž pro odchov násady.

Po stránce vzdělávání jsme v měsíci lednu a únoru zabezpečili v našich prostorách hospodářské budovy školení jak dospělých, tak mládeže v počtu 2 dospělých a 10 mladých členů k získání státních rybářských lístků, za což bych chtěl poděkovat panu J. Chmelinovi st., D. Čechovi a Z. Hluškovi.

Podle možností bychom chtěli uskutečnit plánované rybářské závody jak pro mládež, tak pro dospělé v daných termínech: 6. června dětské a 12. -13. června pro dospělé. Záleží na rozhodnutí vlády. V případě změn budete informováni na našich web. stránkách a na nástěnce u hospodářské budovy.

Násada ryb je zajištěna a bude vysazena v daných termínech.

To by byla ve stručnosti informace za první čtvrtletí a seznámení s další činností na rok 2020.

Děkuji všem a přeji, ať se ve zdraví můžeme scházet v naší krásné přírodě u rybníků.

Lubomír Kramný
předseda spolku

MŠ Šumice

Na konci zimy se každý z nás těší na jaro a sluncem prozářené dny. My se pak rádi pochlubíme tím, jak jsme se v naší školce připravovali na jaro a s ním spojené velikonoční svátky. V letošním školním roce všechny přípravy na vítání jara, velikonoční kreslení vajíček, vynášení Moreny a plno dalších činností zůstalo nenaplněno. Místo toho jsme se společně pustili do velkého úklidu, stěhování prostorů pro rekonstrukci třetí třídy, třídění pomůcek a metodického materiálu a mimo to i šití roušek. Paní učitelka z oddělení Sluníček posílá alespoň přes webové stránky školky dětem materiály na tvoření nebo nejruznější pracovní listy a obrázky na kreslení. Odměnou jsou pak pro nás hezké obrázky nebo pozdravy přes telefon, za které všem moc děkujeme.

Když se vrátíme na začátek roku a zimní měsíce, rádi vzpomínáme na milé a poučné dopoledne, kdy nás navštívila dentální hygienistka Petra Jurnýková s ukázkou a povídáním o správné zubní hygieně. Děti jako dárek dostaly každý kartáček a učily se správně starat o své zoubky.

V únoru jsme se s dětmi připravovali na tradiční karneval, který letos proběhl za hojné účasti dětí i dospělých.

Měsíc březen byl již ve znamení velkých změn a vše bylo jinak, než jsme

si plánovali. Po jarních prázdninách se počet dětí ve školce každý den snižoval a nebylo již možné provoz školky zachovat. V těchto dnech čekáme na další informace, kdy a za jakých podmínek můžeme opět zahájit provoz.

Ve dnech 4. 5. – 15. 5. 2020 se v mateřské škole uskuteční zápis dětí na školní rok 2020 – 2021. Tentokrát proběhne s několika zásadními změnami. Rodiče budou podávat žádost elektronicky. Žádost o přijetí je ke stažení na webových stránkách MŠ, v případě potřeby lze po dohodě předat osobně. Rodiče nemusí v současné situaci navštěvovat s dítětem lékaře, k žádosti dodají čestné prohlášení o řádném očkování, kopii očkovacího průkazu a kopii rodného listu dítěte. Zapisujeme děti, které nastoupí do mateřské školy v září nebo v průběhu školního roku. Všechny další podrobné informace mohou rodiče získat na webových stránkách mateřské školy.

Věřím, že se brzy dočkáme běžných dnů, na které jsme zvyklí a těšíme se na ně i ve školce. Jménem všech zaměstnanců mateřské školy Vám přeji hezký máj a dobré zdraví.

Jitka Velecká
ředitelka MŠ

Školní rok očima deváťáků

Začátek letošního školního roku byl jako každý jiný. Jen s tím rozdílem, že pro nás, deváťáky, bude posledním a svým způsobem i krušným rokem. Není se čemu divit. Přece jen je to poslední rok se spolužáky a paní třídní učitelkou. Ale na druhou stranu není nad čím truchlit, změna je život ... A kdo říká, že si to neužijeme?

Dostali jsme do patronátu prvňáčky. Hned první den jsme před nimi vystupovali a v následujícím měsíci jsme se skamarádili. A pak začaly přípravy na ples. To bylo dohadování ... 20 hlav a v každé jiný svět. Nakonec jsme se dohodli a nedopadlo to dobře, dopadlo to výborně! Moc jsme si to užili my i prvňáčci, kteří s námi měli naevičené vystoupení, a řekla bych, že se dobře bavili i učitelé. Naše vystoupení s prvňáčky se tak líbilo, že jsme si ho zopakovali i na farním plese.

Po vánočních prázdninách jsme se zase vraceli do starých kolejí, ale taky

rostl stres z přijímacích zkoušek, někteří z nás se hlásili na umělecké školy. Zájem byl velký a konkurenti těžcí.

Většina z nás pořádně makala na pololetní vysvědčení a poté ještě víc s přípravou na přijímačky. Už nám zbývalo jen osm týdnů. A pak se stalo něco, co by nikdo ještě před měsícem nečekal ... Zavřeli nám školy. Objevil se tu covid-19. Pro většinu lidí je to velmi náročná situace – strachují se o své blízké, o práci. Stejně tak my. Školu máme z domu, připravujeme se v podstatě sami a na každém z nás je převzít zodpovědnost za to, co děláme.

Přijďme teď sice o poslední výlet, o spoustu zážitků a nedá se říct, že by nás to nemrzelo, ale jak jsem řekla: „Změna je život...”

Hana Kusáková, žákyně 9. třídy

Náš první společný den s prvňáčky

Předtančení na Farním plese

Šťastní organizátoři po skončení plesu

— Úspěch našich angličtinářů —

Před jarními prázdninami proběhlo v Uherském Hradišti okresní kolo olympiády v anglickém jazyce, které se naše škola pravidelně zúčastňuje. V letošním ročníku reprezentovali dva žáci. Petr Suchánek (7. třída) zastupoval kategorii 6. a 7. tříd, Tadeáš Tlach (8. třída) soutěžil v kategorii 8. a 9. tříd.

Petr se v silné konkurenci ostatních škol umístil na krásném 3. místě. Petrovi pogratuloval před celou třídou pan ředitel i s třídní učitelkou. Oběma chlapcům děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

za kabinet AJ
Mgr. Adéla Šmídová

— Studijní zájezd na Maltu —

Ve dnech 19.–25.10.2019 jsme se zúčastnili školního zájezdu na Maltu. Odlétali jsme z vídeňského letiště Schwechat. Po příletu do Valletty jsme se ubytovali v rodinách a večer jsme si zahráli bowling.

V neděli jsme měli objednaný výlet po ostrově Malta. Viděli jsme záliv Blue Grotto, rybářskou vesnici Marsaxlokk a město Vittoriosa.

V pondělí začala výuka v jazykové škole ESE (European School of English). Po napsání rozřazovacího testu jsme byli rozděleni do skupin. Výuka

probíhala každý den od 9:15 do 12:45. V odpoledních hodinách jsme měli výlety: výlet lodí po přístavu ve Vallettě, historickou procházku hlavním městem, město Mdina, Dingli Cliffs a projíždku džípů po ostrově.

Dne 25.10.2019 jsme obdrželi jazykové certifikáty: Certificate – ESE course – General English. Celý pobyt se nám všem líbil. Děkujeme rodičům za podporu a paní učitelce Šmídové za organizaci a dozor.

Štěpánka Marie Ryšková, David Prachař

Výstava výtvarných prací

S blížící se plesovou sezonou jsme se s žáky rozhodli, že umožníme rodinným příslušníkům nahlédnout do tvorby vznikající ve výtvarném ateliéru. Jednalo se o práce z hodin výtvarné výchovy 5. až 9. ročníku, ale i o výtvarné činnosti 7. třídy.

Výběr toho nejlepšího za první pololetí školního roku jsme tedy umístili do vestibulu kulturního domu, aby rodiče při návštěvách plesů mohli

obdivovat, co jejich děti dokážou. Doufáme, že jsme jim udělali radost. Chtěli jsme ještě potěšit babičky a dědečky při březnovém setkání důchodců, ale tady už nás přerušila epidemie a nouzový stav.

Mgr. Ladislava Mandíková

Vánoční Vídeň

Dne 3.12.2019 se uskutečnil zájezd do vánoční Vídně. Zúčastnila se 8. a 9. třída.

Ráno v 5:45 jsme se všichni sešli před školou a v 6:00 jsme vyjeli. Kolem 9:15 jsme dojeli na místo. Vysedli jsme z autobusu a začali jsme obcházet různé památky, např. radnici a kostel Svatého Štěpána. Před kostelem jsme měli cca 30 minut rozchod, poprocházeli jsme se po náměstí a prošli různé obchody.

Následně jsme se přesunuli o pár kilometrů dál do Haus des Meeres. Viděli jsme různé ryby, malé kladivouny a žraloky, mořské koníky, různé

ještěrky, hady a hmyz. Dokonce jsme byli v sekci tropického pralesa, kde se nacházeli krokodýli, exotičtí ptáci a malé opičky. Když jsme si Haus des Meeres prošli, vydali jsme se na vánoční trhy, kde jsme měli hodinu rozchod. Koupili jsme si vánoční punč i s krásným hrníčkem ve tvaru srdce, perníčky, sladkosti a Mozartovy koule.

Do autobusu jsme se vrátili asi v 17 hodin a kolem 20:30 jsme dojeli před školu. Zájezd byl moc pěkný, viděli jsme spoustu památek, obchodů, ochutnali typické sladkosti a všichni si zájezd moc užili.

Tereza Pindáková a Karolína Dvořáčková

TJ Šumice

V první řadě bychom chtěli poděkovat všem za podporu, jak už diváčkou, finanční nebo osobní účastí na chodu klubu. Zvlášť bychom chtěli poděkovat Obci Šumice, která se podílí na chodu klubu nemalou měrou.

Co se týče mimosportovních aktivit, byl pořádán masopustní průvod, jak už snad tradičně, za hojné účasti masek. Děkujeme ještě jednou všem. Jak maskám za účast a kreativitu při výrobě masek, tak občanům, kteří se postarali o výborné občerstvení i finanční podporu. Dále byla vymalována hospoda na hřišti, kde byl nainstalován nový rozvaděč a nové vnitřní osvětlení.

Co se týče sportovní stránky, zimní příprava začala podle plánu. Tradičně jsme využívali sportovní halu a první mužstvo absolvovalo soustředění v

Luhačovicích. Následně nastala situace, se kterou jsme nikdo nepočítali a COVID-19 zasáhl i do našich sportovních životů. Bohužel musela být přerušena příprava všech mužstev a následně byly zrušeny všechny amatérské soutěže. Pokud všechno půjde dobře, začne letní příprava a následně nová sezóna.

Nová sezóna by se opakovala a začala by od nuly a za účasti mužstev jako sezóna 2019/2020. Toto je ale optimistická varianta. Nikdo momentálně neví, jak to bude ve skutečnosti a bylo by to věštění z křišťálové koule. Budeme doufat, že se situace zlepší a co nejdříve začneme s tréninkem a následně se potkáme na akcích TJ Šumice.

Ing. Karel Podšlubka
sekretář klubu

Z fotbalového archivu

Fotografie z fotbalového archivu, z úspěšné a jedinečné éry šumické mládežnické kopané, kdy základ týmu tvořili spolužáci z jedné třídy, ročníku 1955

Foto Stanislav Janíček.

Tenisový oddíl

Vážení spoluobčané,

bohužel letos budeme ochuzeni o spoustu příjemných akcí, jako je Ferdovo sportovní odpoledne, které mělo proběhnout 30. května. Také tenisová příprava bude přesunuta až na dobu, kdy to bude bezpečně možné.

Jak jsem avizoval v minulém čísle zpravodaje, letošní sezóna je zároveň 30. výročí založení tenisového oddílu v Šumicích. Pokud situace dovolí, budeme pořádat setkání zakládajících členů a všech, kteří s budováním kurtů pomáhali.

Aktuální informace najdete na stránkách oddílu www.tenisovyoddil.cz.

Ondřej Kalous

Pánové Szymurda a Kořének.

Začátek stavby kurtů. Příprava oplocení.

Jeden z dřívějších turnajů.

Hotový kurt 1 a 2.

Hotový kurt 1 a 2.

Tak jsme první... !!!

Milí Šumičané, čtenáři Šumického zpravodaje. Nevím, jestli se až k Vám dostala tato asi dva měsíce stará informace, ale mužstvo HC Šumičtí Sokoli si dvě kola před koncem Valašské hokejové ligy vybudovalo v čele tabulky skupiny C takový náskok, že ho nikdo z pronásledovatelů již nemohl ani teoreticky v tabulce přeskochit. **VYHRÁLI JSME SKUPINU C VALAŠSKÉ HOKEJOVÉ LIGY!**

Dá se říct, že to byla pro nás sezóna snů. V loňské části sezóny jsme prohráli pouze jediný zápas, proti silným soupeřům jsme se dokázali vybičovat i k dobrému pohlednému hokeji (se slabšími soupeři to občas skřípalo).

Zahráli jsme si mezi Vánoci a Novým rokem sami prosti sobě, doplnili nás ještě větší „amatéři“ z řad našich fanoušků. Byl to super zážitek, přátelská atmosféra a „přespolní“ neměli šanci na úspěch. S dětmi i dospělými jsme si užili již tradiční Bruslení šumické veřejnosti, které

bylo opět perfektní za velké účasti malých i velkých.

Po Novém roce na nás přišla částečně výsledková „kocovina“, přece jen na nás dolehla už reálná možnost, že bychom tu svoji skupinu mohli vyhrát. Navíc na nás soupeři zbrojili nejrůznějšími posilami. My jsme se drželi toho, že si to uhrájeme nebo „pos...me“ sami. A uhráli jsme to.

I díky velké podpoře skalních fanoušků, kteří nás povzbuzovali opravdu na všech zápasech. Děkujeme jim. Díky nim mají Šumice další prvenství – mužstvo s největší návštěvností! Děkujeme, moc si toho vážíme.

Byli jsme i svědky rekordu celé VHL, kdy nás na první zápas v roce 2020 přijelo podpořit skoro 100 našich fanoušků! Děkujeme organizátorům autobusu, že se do takového dobrodružství pustili, myslím, že nikdo nelitoval. Vzbudili jsme rozruch nejen v Brumově, a to v tom nejlepší smyslu slova. Nic takového VHL do té doby nezažila. Atmosféra pro nás byla nezapomenutelná, byla dalším krásným vánočním dárkem.

Nebudu zde hodnotit nejlepší střelce, trestné minuty, „Radegast index“ ani žádné další individuální statistiky. Naše hra je postavena na kolektivním pojetí, jeden bojuje za druhého. V brankovišti to jistí Váááášek Jistota (pozn. To je častý pokřik, který se na led nese z tribun). Když se Vašek zraní, tak ho zastoupí Peca Mendl. Gólmanům patří přece jen speciální dík, ty zmínit musím, protože většina z nás by do branky nevlezla.

Zatím nevíme, jak bude vypadat formát ligy pro příští sezónu. Máme na obzoru nějaké svatby, i ty jsme zahrnuli do tréninkového plánu. Víme, že určitě budeme zase hrát VHL, zase se budeme snažit vzorně reprezentovat Šumice. V jaké to bude výkonnostní skupině, se ukáže v následujících týdnech. Dáme Vám vědět. Mějte hezké jaro a příjemné léto.

Za tým HC Šumičtí Sokoli, Petr Juřeník

Nadějná sportovkyně – v alpském lyžování a cyklistice –

Barbora Synčáková je členkou lyžařského závodního oddílu SKIPO RACE Team působícího ve Zlíně. V zimní sezóně se věnuje tréninku a závodům v alpském lyžování – slalomu a v letní sezóně absolvuje trénink a závody v cyklistice – horské kolo.

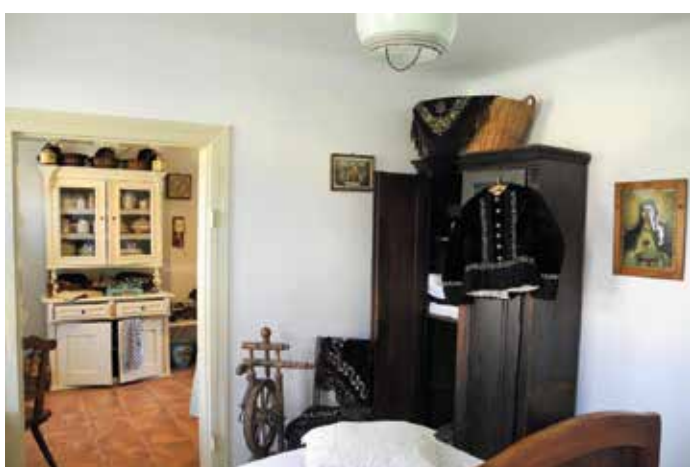
V letošní zimní sezóně se účastnila kvalifikačních závodů alpského lyžování s cílem postoupení na Mistrovství České republiky žactva. Po zkrácené sezóně, kdy se z mimořádných důvodů mistrovství nekonalo, skončila po účasti v celkem 21 závodech na celkovém 45. místě ze 140 startujících. Komplettní výsledkový servis je k dispozici na: <http://czechsportguru.cz/tym/barbora-syncakova>.

V současnosti se soustřeďuje na zlepšování své fyzické kondice intenzivním tréninkem. Je otázkou, zda se vzhledem k aktuální situaci v rámci letní přípravy uskuteční závody horských kol.

Barboře gratulujeme za krásné umístění a přejeme hodně sil a úspěchů v její sportovní kariéře.

Expozice bytu v Hasoňově chalupě je hotová

Domácí oltář z čp. 143

